

Jeg takker altsaa det ærede Medlem, fordi han paa en Maade rehabiliterer mig stakkels landbrugsukyndige. Endelig takker jeg Ministeren for de velvillige Bemærkninger i Svaret til mig angaaende Havedyrkingen.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Maa jeg gøre det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) opmærksom paa, at naar man med Tilslutning fra baade det staaende Landbrugsudvalg og det tekniske Landbrugsudvalg gik med til at standse Transporten af Kalk i Tiden fra Maj til November, var det, fordi man fra alle sagkyndige Sider fandt det forsvareligt at gøre dette under Hensyn til den herskende Mangel paa Vogne, navnlig paa Vogne til at transportere det Brændsel, Staten havde fremskaffet, og som helst skulde føres til Hus og Brug inden Vinteren. Men siden November er Transporten af Kalk givet fri, og jeg har gjort mit til, at der er stillet saa mange Vogne til Raadighed som muligt. Jeg tror, at det ærede Medlem har givet sin Klage fejl Adresse, thi den største Skavank er vel nok den, at man har lagt Beslag paa Mergelsporene i andet Øjemed, nemlig til Tørvetransport, men dette rammer ikke Transportnævnet, hvoraf jeg kun er et enkelt og uværdigt Medlem.

Jørgen Jensen: Efter den lille Tur ud i Dyrehaven vil jeg paakalde Tingets Opmærksomhed for nogle Bemærkninger, jeg vil gøre i Anledning af Indenrigsministerens Foredrag. Jeg skal gøre dem saa korte som muligt, thi det er formentlig i alle Parters Interesse, at det, der staar tilbage, hurtigst muligt naas, nemlig at faa Lovforslaget gennemført, og da det sikkert naas hurtigst og paa mest praktisk Maade i et Udvalg, er det formentlig derhenimod, der bør stiles.

Min Henvisning til, at alle de, der har beskæftiget sig med Jordværdien som Grundlag, har fundet den lidet ideel, er ingenlunde blevet bestridt, men snarere bekræftet ved de faldne Udtalelser. Den væsentligste Mangel ved Jordværdien som Ligningsgrundlag er den, at den ikke er ansat med dette Formaal for Øje. Havde man tænkt sig noget saadant, vilde man have ansat Jordværdien med mere Omhu, end sket er. Der er peget paa adskillige andre Grundlag for Ligningen, og de, der

har peget paa saadanne, indrømmer sædvanlig, at der er Mangler og Ulemper ogsaa ved dem, og det er sikkert. Nu tror jeg imidlertid, at hvis vi skulde træffe en permanent Ordning, hvis vi skulde opretholde en Kornlevering enten af lignende Omfang som i Fjor eller af det Omfang, her forlanges, maatte vi utvivlsomt se at finde et andet Grundlag end Jordværdien. Men det er dog sikkert alles Haab og Ønske, at det maa være sidste Aar, det er nødvendigt at foretage noget saadant, og da den Tid, der staar til Rigsdagens Raadighed, er kort, og da der i Lovforslaget stilles en Revision af Jordværdien i Udsigt, har jeg udtalt Haab om, at det herigennem maatte lykkes at skabe et saa meget bedre Grundlag end det i Fjor, at det kunde være forsvarligt at bruge Jordværdien som Grundlag endnu et Aar. Det er utvivlsomt nødvendigt ved Overvejelserne af disse Grundlag at have for Øje, at den Ordning, man træffer, i sig selv ikke indeholder en Opfordring til Folk om at indskrænke Kornarealerne. Lovforslaget tager Sigte paa det modsatte i noget for stor Udstrækning, som jeg tidligere har paavist. Hvad jeg hermed mener, er, at det er af megen Vigtighed, at Landbruget i Tide ved, hvorledes det er stillet overfor denne Reform, og af megen Vigtighed, at det i Tide ved, hvor meget det skal aflevere, saaledes at forstaa, at hvis Landbrugerne nu anstrenger sig for at øge deres Kornarealer baade for at kunne opfylde dette Formaal og for at have Korn til egen Bedrift, de da ikke bliver udsatte for, at man senere af en eller anden Grund kommer og tager endnu mere fra dem. Det er denne Omstændighed, der noget forliger mig med at bruge dette, som af mig paaviste, lidet rationelle Grundlag for Ligningen, nemlig Jordværdien.

Bestemmelsen om det ligningsfrie Beløb har fra alle Sider vundet Tilslutning, men denne Bestemmelse bryder jo ganske vist med Princippet: lige Skat paa lige Jord, thi naar Bygningsværdien er udskilt, viser det sig, at Jordværdien pr. Td. Land er omtrent den samme. Naar mit Parti — og det samme gælder formodentlig om andre — har sluttet sig hertil, er det, fordi vi staar overfor en Samfundsklasse, der paa Grund af en af Tidernes Ugunst og Forholdene i det hele skabt Situation maa hjælpes, ikke blot for at opretholde dette Erhvervs Produktionsevne, men for at bevare dets Eksistensmulighed. Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede